

Приятелѣтъ ви привлича, а неприятелѣтъ — отблѣсква. Затова предѣ приятеля си ще бждешъ отворенъ, а предѣ неприятеля си — затворенъ.

Като говоримъ за привличането и отблѣскването, ние имаме предѣ видѣ известни закони. Привличането подразбира законъ на свобода. Само ония сжщества се привличатъ, между които има стремежъ, обичъ. Само ония сжщества се привличатъ, между които сжществува нѣкакво желание. Детето минава отдалечъ покрай една круша, но то веднага се отбива отъ пжтя си и отива при крушата. — Защо? — Плодове има на нея. Детето обича крушитѣ и се привлича отъ дървото. Ако не обича круши, то нѣма да се отбие отъ пжтя си. То поглежда къмъ крушата, вижда плодетѣ ѝ, но понеже нѣма желание да яде круши, нѣма любовъ къмъ тѣхъ и продължава пжтя си. Следователно, човѣкъ се привлича само отъ ония предмети и сжщества, къмъ които има разположение и любовъ. Нѣма ли разположение къмъ тѣхъ, тѣ не го привличатъ. Ако пѣкъ има неразположение къмъ тѣхъ, тѣ даже го отблѣскватъ. Привличането подразбира още правилна обмѣна между сили, които си хармониратъ. Запримѣръ, двама души се привличатъ по мисълъ, по чувства и по действия. Отъ взаимното имъ привличане, ние сждимъ за хармонията, която сжществува между тѣхъ.

Често чуваме да казватъ, че нѣкой човѣкъ има привлекателна сила, а другъ — от-